

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentaria Ac Disputationes In Primam Partem Divi Thomae

Cvm Variis Indicibvs

De Deo Effectore, Creaturarvm Omnivm Tractatvs II. De Opere Sex
Diervm, Ac Tertivs De Anima

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1622

Index Rervm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93575](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93575)

INDEX RERVM.

A.
Adam.

Adam quoad corpus, non ex nihilo, sed de limo terræ formatus fuit. Lib. 3. cap. 1. num. 2.
2. Adæ corpus à solo Deo productum fuit. ibid. num. 4. succedens, an in instanti. ibid. à n. 7

vsque ad 13

3. Ad corpus Adæ formandum Angelus etiam concurrisset, qui putent. lib. 3. c. 1. nu. 4. refutantur si de organizatione loquantur, num. 6. & 14. imò et si loquantur de aggregatione limi. eodem numero 14. & 15

4. Adæ corpus creatum cum omni perfectione essentiali, ad animam rationalem requisita. eod. cap. 1. num. 16. cur non ex cælesti, aut nobiliori materia? ibid.

5. Adami corpus an monstruosum fuerit antequàm ab eo costa auferretur: an vero postea mancū? lib. 3. cap. 2. à num. 7

6. Adæ productionem præcessisse ad Eux formationem contra Caietanum demonstratur. eodem cap. 2. numer. 15. vide etiam *Eux*, & verbo *Cossa*.

7. Adæ soporem non metaphoricū, sed proprium fuisse stabilitur contra Caietanum. ibid. nu. 16. qualis fuerit. n. 17. & 18

8. Adamum & Eux cæcos fuisse ante peccatum stultissimus error reprobat. lib. 3. cap. 3. nu. 2. Cur post peccatum dicantur eorum oculi aperti. ibid.

9. Adami & Eux integri sunt conditi quoad internos sensus, & externos, atque in perfectæ ætatis membris & organis. eod. cap. 3. n. 3. & 4

10. Adami cum conditus est, quam ætatem representabat, & cuius fuerit stature. ibid. à num. 5. quæ illius habitudo corporis, & an in ea fuerit Christo par. n. 8. & 9

11. Adæ corpus an passibile, & mortale. n. 10

12. Adamus creatus fuit post bruta. lib. 3. cap. 4. n. 1. cur vltimò creatus cum fuerit cæteris nobilior, rationes variae ex Patribus à num. 3

13. Cur eodem die cum brutis conditus. ibid. n. 6

14. Adamum duas habuisse vxores, quarum Eux, simul cum illo creatam eiusq; lateri copulatam Iudæi fabulantur. lib. 3. c. 4. n. 8. & 9

15. Adami prius tempore creatus est, quàm Eux. ibid. n. 10. Qua hora diei sextæ productus. n. 15. & lib. 4. c. 8. n. 15

16. Adami extra, Eux intra paradysum condita. lib. 2. c. 5. n. 3

17. Adami quo in loco conditus. ibid. n. 4. quo modo in Paradysum translatus. nu. 5. & quo post creationem tempore. lib. 4. c. 8. n. 2

18. Adami cur extra Paradysum conditus. lib. 2. c. 5. num. 8

19. Adami datum præceptum de non comedendo ex ligno ante formatam Eux. ibid. n. 12

20. Spiraculum in faciem Adami non fuit diuina substantia, aut eius portio. lib. 3. c. 7. nu. 1. fuit anima rationalis, quàm tunc primò Deus creauit & infudit. à n. 6

21. Adæ anima quàm perfecta in naturalibus. lib. 3. c. 7. n. 13

22. Adami scientia, vide *Scientia*. An decipi poterit, vide *Deceptio*.

23. Adamum innocentem fuisse creatum, de fide est. lib. 3. c. 11. n. 2

Summe de opere sex dierum

24. Adami in primo instanti non peccauit, nec peccare potuit de lege ordinaria. eodem cap. 11. numero 4

25. Adami in primo instanti habuit omnes virtutes bonosq; habitus morales per accidens infusos. ibid. n. 5. & 6. vide verbo *Virtus*.

26. Adami quamdiu non peccaret mortaliter, nullos sentiret motus appetitus contra rationem. lib. 3. c. 12. à n. 4. quo Dei dono id fieret, vide verbo *appetitus*.

27. Adami venialiter peccando in statu innocent. an, & quomodo amitteret iustitiam orig. lib. 3. c. 13. n. 10. & 12

28. Non potuit prius peccare venialiter, quàm mortaliter. ibid. n. 17. & 21

29. Adamum aequè mortalem fuisse ante & post peccatum error Pelagij. lib. 3. c. 14. n. 1. Eux ante peccatum non fuisse imitum de fide est. à n. 3. fuit tamen ex vi suæ compositionis mortalis etiam ante peccatum, sed dono Dei aliquo modo immortalis. n. 8

30. Adami innocentis corpus fuisse impassibile per inditam qualitatem qui putent. nu. 10. qui per inditam animæ. num. 11. vtrique refelluntur à n. 12

31. Adami dominium, vide *Dominium*.

32. Adamum ante lapsum habuisse gratiam, de fide est. lib. 3. c. 17. à n. 2. Qui putent non habuisse in primo instanti. n. 5. probabilius oppositum à n. 9. vsque ad 15

33. Adami ante lapsum non vidit Deum clarè. lib. 3. c. 18. à n. 1

34. Adami cognitio supernaturalium, vide *Cognitio*.

35. Adami in primo instanti proprijs actibus sanctificatus. lib. 3. c. 19. n. 3. per illos se disposuit ad iustitiam habitualem. num. 8. camq; meruit de congruo, & gloriam correspondentem de condigno. ibid.

36. Probabile est creuisse in iustitia ante lapsum. ibid. n. 13

37. Adamus conditus in iustitia orig. lib. 3. cap. 20. num. 1

38. Adami pactum, vide *Præceptum*, à n. 8

39. Adami peccatum, vide *Peccatum*, & Adami poena in verbo *Pœna*.

40. Adami & Eux quanto tempore fuerint in paradiso, vide *Paradisus*, à n. 14

41. Adami veniam obtinuit primæ transgressionis. lib. 4. c. 9. à n. 7. Intra Paradysum imperfectè saltem poenitere cepit, ac paulo post iustificatus est. n. 9

42. Adamum & Eux finaliter damnatos esse error Tatiani. nu. 10. redemptum fuisse per Christum quoad sufficientiam de fide concluditur contra Tatianum. nu. 14. efficaciter fuisse saluatam Scriptura non conuincitur. n. 15. est tamen vt minimum erroneum. à n. 16. an eadem certitudine dicendum sit de Eux. n. 20

43. Adami non peccante qualis futurus esset hominum status, vide *Innocentia status*.

44. An in statu innocentia futurus fuisset Rex posterorum dum esset in via. libro 5. capite 7. num. 14

Aer.

Aëris elementum perfectum, ac simul cum cælis creatum fuit. lib. 1. c. 7. à n. 3. Et à Moyse nomine cæli, Gen. 1. comprehensum est. à n. 5. Spectatum n. 14

Ab 3

Aer

Index Rerum.

Eternum.

Ab æterno quæ res esse, vel non esse potuerint, vide *Mundus*.

Alimentum.

Quibus alimentis homines in statu innocentie vescerentur, vide verbo *Cibus*, & verbo *Carnes*.

Angelus.

1. Angelorum mentionem nullam fieri à Moyse qui dicant. lib. 1. cap. 6. numer. 2. Solos Angelos comprehendi illis verbis, *In principio creavit Deus cælum*: qui velint num. 3. utrique impugnantur, & ostenditur nomine cæli implicitè comprehendi Angelos, à n. 6.
2. Angeli an concurrerint ad formandum corpus Adæ, vide *Adam* n. 3.
3. Angeli ad imaginem Dei conditi. lib. 3. cap. 8. nu. 18. & 19.

Vide etiam *Cognitio matutina*, &c.

Anima.

1. Anima primi hominis non fuit substantia diuina. vide *Adam* n. 20. statim ac creata est vnita fuit corpori. ibid. quàm fuerit perfecta, vide *Adam* n. 21.
2. Animæ omnes præter rationalem de materia eductæ. lib. 2. c. 10. n. 4.

Animal.

1. Animalia bruta, non in semine tantum, sed in seipfis, pducta sunt in quinta, & sexta die creationis. lib. 2. c. 10. num. 2. non facta ex nihilo, sed ex præiacente materia. num. 3.
2. Ad animalium creationem terra, & aqua materialiter solum concurrerunt. eod. n. 3.
3. Animalium prima creatio quo facta dicatur modo, authoris naturæ proprio. ibidem numero 4.
- Animalia quinta, & sexta diei, producta sunt in statu perfecto quoad indiuidua & species. num. 5.
5. Quot animalia in qualibet specie, & in qua perfectione Deus produxerit. ibid.
6. Animalia omnia cum vi generatiua similia à Deo sunt producta. nu. 6. eorum tres sunt ordines generici inæqualis perfectionis natatiliū, volatiliū, terrestriū. num. 7. quisque ordo non successiue, sed simul fuit productus à Deo. ibid. imò natatilia, & volatilia simul fuisse producta, credibilis est. n. 8. & sub vnoquoque genere multa species. n. 9.
7. Animalia imperfecta aq etiam à Deo in quinta, & sexta die fuerint producta. libro 2. cap. 10. numero 11.
8. Bruta quæ per adulterinam generationem nascuntur, vt leopardus, mulus, &c. an fuerint etiam tunc à Deo immediatè producta. ibid. n. 12.
9. Volatilia an ex aquis sint producta. ibid. à nu. 13 ad 17.
10. Animalia nulla ex igne producta, & cur. numero 18.
11. Animalia ad Adamum adducta sunt non in indiuiduo omnia, sed in specie. lib. 3. c. 4. nu. 16. An prius adducta, quàm Eua crearetur? nu. 17. Eis propriè, non metaphoricè Adamus imposuisse nomina dicendum est, idque sexto die ante Eux productionem. n. 18.
12. Animalia introducta sunt in Paradisum vt eis Adam nomina imponeret. lib. 3. cap. 5. numer. 10 in statu innocentie in Paradiso etiam vagarentur. ibid.
13. Animalia an, & quomodo homini vt domino subderentur. vide *Dominium* n. 4.
14. Animalia bruta an carnibus vescerentur Adamo non peccante. lib. 5. cap. 6. à numer. 19. vsque 25.

Annis.

Quo anni tempore creatus mundus. lib. 2. cap. 7. num. 17.

Appetitus.

1. Appetitus sensitiuus in statu innocentie perfectè subieceretur rationi. lib. 3. cap. 12. à nu. 4. Quo dono id formaliter fieret, variæ sententiæ referuntur, ac refelluntur. à numer. 11. fieret partim per internos habitus, & actus: partim per externam Dei protectionem. num. 18. & 19. neque in singulis potentijs vnus sufficeret habitus. n. 20. & 21.
2. Ad hæc appetitus subiectionem sufficerent ne virtutes naturales, an requirerentur infuse per se? num. 24. an etiam præter hoc necessarius esset habitus alius. n. 25. an tale donum naturale esset, an supernaturale. n. 26.
3. Appetitus passiones, vide *Passiones*.

Aqua.

1. Aquæ elementum in propria formâ, & loco, & à terrâ distinctum creatum est in eodem instanti cum cælo & terra. lib. 1. cap. 8. numer. 16. non repleuisse spatium totum inter terram ac cælum empyreum contra aliquos concluditur. num. 18.
2. Aquas super firmamentum creatas non esse angelos ostenditur. lib. 2. c. 4. n. 3. neque corpus aliquod cæleste, nempe crystallinum, à num. 5. Neque item aquas elementares, quæ sint super octauam sphaeram. nu. 19. sed elementares aquat nubium, ac similitum impressionum, quæ supra cælum aëreum, id est, in superiori eius regione fiunt. à n. 20.
- Vide etiam *Firmamentum*.
3. Aquæ super firmamentum positæ secundo die, quomodo illuc eleuata. lib. 1. cap. 5. à n. 19.
4. In aquis nulla transmutatio substantialis facta est tertio die, dum in vnum locum congregarentur. lib. 2. c. 6. à n. 3.
5. Aquarum congregatio quomodo facta sit, discutitur à n. 5. vera resolutio. à n. 15.
6. Aqua tertio die congregata, addensata etiam est. n. 19. & falsedine imbuta. n. 20. & 21.
7. Aquarum confluentia ad concaua terræ, fuit ab ipsa earum grauitate, vel ab appetitu replendi vacuum, addito fortè peculiari Dei adiutorio. lib. 2. c. 6. n. 25.
8. Aquæ etiam dulces in peculiarem locum ita confluxere, vt neque humor aqueus intra terram reliquus sit. ib. n. 29.
9. Aquæ omnes quo sensu dicantur in vnum locum congregatæ, cum tamen non vnum, sed plura sint maria. n. 30.
10. Aquæ omnes continuè currentes, & cum Oceano, & inter se alicubi continuantur. ibid.
11. Aquæ guttulæ cur in sphaeram conglobentur. lib. 2. c. 6. n. 11.

Arbor; vide etiam *Vegetabilia*.

1. Arborem Adamo veritam veram fuisse, de fide est. lib. 3. cap. 21. num. 2. non fuit ficulnea. num. 4. nec seges, aut vitis. num. 5. credibile fuisse aliterius speciei perfectioris, à vulgo notis. ibid. Cur dicatur arbor scientiæ boni, & mali. numero 6.
2. Arbor vitæ, vide *Lignum vitæ*.

Astra.

1. Astra non significant ea quorum non sunt causa. lib. 2. cap. 9. nu. 5. & 6. neque omnia futura significant, cum non omnia causent. num. 7. quò sensu dicantur facta esse in signa. n. 8.

Aues, vide etiam *Animalia*.

Aues in 1. molitione ex qua materia producta. lib. 2. c. 10. à n. 13. vsque ad 17.

Index Rerum.

B.

Brutum, vide Animal.

C.

Caro.

1. Carnium vsum non futurum in statu innocentie communis resolutio expenditur. lib. 5. c. 6. à n. 4.
2. Carnes non comederunt primi parentes in Paradiso. ibid. num. 11. nec illis egerent, licet diutissime in innocentia durarent. nu. 12. Imò non fuisse honestum esum carniū probabile, supposito tali statu. n. 13. & 14.
3. Carnibus in statu innocentie nullus homo vesceretur. num. 15. an bruta vescerentur. à numero 19.
4. Carnibus vesci licuit à lapsu, vsque ad diluvium, imò iusti etiam aliqui ijs vescerentur, non tamen ordinariè, à numero 27. vsque ad 30.

Charitas, vide Gratia. n. 7.

Cibus.

1. Cibus infantium in statu innocent. fuisset lac matrum. lib. 5. c. 6. nu. 2. Adultorum semina, & fructus arborum. n. 3.
2. Nec pane, nec alio cibo arte confecto, imò neq; ouis aut lacte animalium vterentur. n. 16. an etiam carnibus, vide *Caro*.

Cælum.

1. Cælum ab æterno moueri non posse demonstratur. lib. 1. cap. 2. à num. 15.
2. In primo mundi instanti creati sunt omnes celi à primo mobili vsque ad lunam inclusiue. lib. 1. cap. 3. à n. 5.
3. Cælorum incorruptibilitas multipliciter suadet. num. 6.
4. Nomine celi illis verbis, *In principio creauit Deus cælum*, non potest significari materia informis, ex qua sint postea celi producti. n. 9.
5. Præter cælum mobiles dari aliud immobile & præstantius, id est, Empyreum, contra Caietan. omnino certum. lib. 1. c. 4. à n. 2.
6. Eugubini sententiâ de celi Empyreï æternitate discutitur, & impugnatur. ibid. à n. 6.
7. Empyreum non est ab æterno ab intrinseco, neque per æternam productionem à Deo. ibid. & nu. 10. neque factum ante illud principium, de quo Gen. 1. ibid. nu. 11. neque post alios cælum & terram. n. 12. & 13.
8. Cælum empyr. à Moysè comprehensum est illis verbis, *Creauit Deus cælum*. n. 15. & 16.
9. Cælum empyreum materia, & forma constat. libro 1. capite 5. numero 1. De eius materia variaz opiniones. numer. 1. & 2. vera resolutio. numero 3.
10. Celi empyrei forma non est anima. n. 4. quomodo dicatur immobile. n. 5. solidum est. num. 6. & 7.
11. Cælum empyr. influere in hæc inferiora, probabilius. lib. 1. c. 5. à nu. 9. quæ, & qualis sit influenza. n. 17.
12. Nomine *Celi* Moysès comprehendit creationem Angelorum. lib. 5. c. 6. à n. 16.
13. Celi an moueri cœperint initio suæ creationis. lib. 1. c. 9. n. 9. & 10.
14. Celi initio suæ creationis connaturali ordine collocati. lib. 1. c. 10. nu. 9. & 10. idque in figura spherica. n. 13. quod etiam de empyr. verum est. num. 16.
15. Celi in primo instanti quas nacti sint connaturales proprietates. n. 17. & 18.
16. Cælum 8. & planetarum orbis proprijs motibus ab occasu in ortum die quartâ cœperunt moueri. lib. 2. c. 8. n. 16.

Quare de opere sex dierum.

Cognitio.

1. Cognitio aliqua supernaturalium mysteriorum intrusa fuit Adamo ante peccatum. lib. 3. cap. 18. num. 3. fuisse de mysterijs Trinitatis absolutis, ac etiam relatiuis. à num. 4. item de Verbo incarnato. num. 8. quæ de hoc mysterio nouerit. num. 10. qualis fuerit hæc cognitio. nu. 11 & 12. vera resolutio n. 14.
2. Cognitio matutina Angelorum iuxta Augustinum quæ? libro 1. cap. 11. à numero 8. quæ item vespertina. à numero 12. vtræque iuxta Augustinum in obiecto continet, & in solo actu, & medio cognoscendi differt. numero 16. non potest in Deo distingui vespertina, à matutina. num. 17. imò neque in visione beata Angelorum, à num. 18. vtra fuerit in eis prior iuxta Augustinum. à num. 21.

Communitas.

1. Communitas hominum æconomica, aut politica an in statu innocent. fuisset, vide *Innocentie status*. n. 25.

Compositum, Corpus.

1. Composita physica non nisi per creationem fiunt in prima & totali productione. lib. 1. cap. 1. num. 12.
2. Composita omnia, etiam mixta in eodem instanti fuisse initio condita, qui velint. lib. 10. nu. 4. & 5. refelluntur. à n. 6.
3. Corpus Adæ, vide *Adam*, à n. 1.

Costa.

1. Costa vnde formata Eua, fueritne superflua in Adamo. libro 3. cap. 2. à num. 7. pro costa quid, & vnde suppletum sit. n. 12. An costa extracta fuerit vestita carne. n. 22.

Creatio mundi, &c. vide Mundus.

D.

Deceptio, seu falsitas.

1. Deceptio non potuit homo in statu innocentie ante peccatum, in veritatibus naturalibus, etiam sibi non euidentibus. libro 3. capite 10. à numero 3. quò Dei dono protegeretur ab erroribus. num. 7.
2. Quomodo non prius decepta Eua, quam peccatrix. ibidem numero 10. Quomodo non deceptus Adam. numero 11. & latius libro 4. cap. 4. à num. 1.
3. Deceptio voluntaria & mortalis potuit abfolute esse in primis parentibus prius quam peccatum aliud. eod. cap. 10. n. 15. moraliter autem loquendo, non item. n. 16.
4. Decepta non fuit virgo Maria putando filium esse in comitatu lib. 3. capite 10. n. 11. remissiue.

Dies.

1. Sex dies creationis mundi quales intellexerit Augustinus. lib. 11. cap. 11. num. 32. opposita sententia communior, & verior probatur latè. à num. 33.
2. Dies naturales creationis mundi sex fuisse sicut in Genesi numerantur, latè contra Caietanum & Canum. lib. 1. c. 12. à n. 3.
3. Diei primæ opus, productio lucis fuit. lib. 2. c. 1. n. 1. vide etiam *Lux*.
4. Primum diem & mane & vespem habuisse ostenditur. lib. 2. c. 2. n. 4.
5. Diei secundæ cur non addita benedictio? lib. 2. c. 5. num. 11.
6. Die septimæ nihil à Deo productum. lib. 2. cap. 11. num. 2. Eius diei requies, quo pacto intelligenda. ibid. num. 5. & 6. eiusdem benedictio, & sanctificatio qualis. à n. 8.

Dominium.

1. Dominij capacitas naturaliter competit homini ex eo quod sit ad Dei imaginem. lib. 3. cap. 16. num. 6.

Bb 4

Index Rerum.

- num. 6. illud habuit homo in bruta ex vi creationis, nec amisit ob peccatum. num. 8. & 9. altiori tamen modo illud habuit in statu innoc. à n. 10.
2. Dominium hoc in statu innocent. extenderetur ad omnia omnino bruta contra Theodoretum ostenditur n. 13. & ad alia inferiora brutis. num. 14. An ad Angelos. num. 15. vel saltem ad alios. num. 16. & 17.
3. Dominium hominis in bruta quantum ad usum, aliquomodo maius post, quam ante peccatum Adæ. n. 18. fuisset tamen ante peccatum regulariter nobilior. ibid.
4. Quomodo ad nutum obedirent animantia homini in statu innoc. eodem c. 16. n. 12.
5. Dominij in bruta, & res alias inferiores discrimen. num. 14.
6. Dominium viri in uxorem an in statu innoc. & cur post peccatum dictum sit Eux, & ipse dominabitur tui. n. 17.
7. Dominium proprietatis hominis in hominem non fuisset in statu innoc. lib. 5. c. 7. n. 10. bene tamen dominium directiui, imo & iurisdictionis. n. 11. & 12.
8. Dominium economicum à politico in quo differant. n. 13.
9. Dominium iurisdictionis an habuisset Adam viator, si homines ita multiplicarentur ut civitatem conflarent. n. 14.
10. Dominium herile non fuisset in statu innoc. num. 16.
11. Dominia priuata, seu diuisiones bonorum an fuissent in statu innoc. n. 17. & 18.
- Duratio, vide Tempus.

E

Elementa, vide Terra, Aer.

Elementa omnia in sua naturali dispositione & in suis locis fuerunt initio collocata. l. 1. ca. 10. n. 11. & 12. idque in rotunda figura. n. 14. quas alias proprietates tunc obtinuerint. numer. 17. & 18.

Empyreum, vide Cælum.
Error, vide Deceptio.

Eua.

1. Euam simul cum Adamo, non autem ex eius costa productam docuit Caietan. lib. 3. cap. 2. num. 1. catholica assertio contraria stabilitur. à num. 3.
2. Eua producta est ex costa Adæ suppleta materia ex vicina terra, vel aere, non ipsa costa per rarefactionem, aut sitalem repetitionem multiplicata. n. 12.
3. In formatione corporis Eux an Angeli ministrarint. n. 24.
4. Euam simul cum Adamo productam & ipsius lateri copulatam fabulantur Iudæi, lib. 3. cap. 2. num. 9.
5. Eua post Adamum creata. nu. 10. eodem tamen sexto die. n. 12. & intra paradysum l. 3. c. 5. n. 6. & cur? num. 8.
6. Eua quantam habuerit scientiam ante peccatum, vide *Scientia*.
7. Eua non prius decepta, quam peccatrix, lib. 3. c. 10. n. 10.
8. Eua interius peccando ante Euam ligni totam iustitiam amisit. lib. 3. cap. 13. num. 6. cur statim post peccatum non erubuerit. num. 6. & 7.
9. Eux tentatio, vide *Tentatio, & serpens*.
10. Eux quodnam fuerit initium peccandi: & quis progressus in multiplicandis peccatis, vide verbo *Peccatum*.
11. Eua an delicti veniam, & æternam sit consecuta salutem, vide *Adam*, à n. 41.

12. Eux poena, vide *Pœna*.

Eucharistia.

Eucharistia an futura in statu innocentie. lib. 5. cap. 6. n. 17.

F

Falsitas, vide Deceptio.

Fides.

- F**idem an perdidit Eua, vide *Peccatum*, num. 4.
- An etiam Adam. ibid. n. 5.
2. An, & qualem mysteriorum fidem diuinam habuerit Adam, vide *Cognitio*, num. 1.
3. Fidem Christi explicitam an habuerit Adam in 1. creationis instanti. lib. 3. ca. 19. à num. 9.

Filij.

Filij in statu innocentie quo pacto, & in quali perfectione procrearentur, vide *Innocentia status*.

Firmamentum.

1. Firmamentum secundo die factum ad diuidendas aquas ab aquis, fuisse cælum æthereum in eo die substantialiter productum, qui dicant. lib. 2. c. 5. n. 1. Quid in ea sententia consequenter dicendum. à num. 2.
2. Firmamentum illud aerem esse, seu aliquam eius partem verior sententia. nu. 7. & 8.
3. Quæ aeris regio sit proprie firmamentum à n. 9.
4. Firmamentum non fuit factum quoad substantiam in 2. die per illa verba, *fiat firmamentum*: sed tantum aeriam productus firmamenti munus accepit. n. 17.

Fœmina.

1. Fœminas in statu innocentie non futuras, hæresis Almerici confutatur l. 5. c. 3. à num. 7.
2. Fœminæ productio non est monstruosa, aut per accidens in specie humana. ibid. num. 9.
3. Fœminæ productio esset intenta ab ipso generante in statu innocentie. num. 10. fœminas aut mares procrearent quoties ipsi generantes intenderent. num. 10. & 11.
4. Fœminæ in stat. innoc. an totidem quot mares. late à num. 14. auctoris iudicium. num. 22.
5. Fœmina, vide *Polygamia*.

G

Generatio.

- G**enerationum & corruptionum successionē non potuisse esse ab æterno demonstratur. l. 1. c. 2. à n. 9.
2. Generationis modus duplex specierum imperfectarum. ibid. num. 13.
 3. Generatione naturali homines in statu innoc. multiplicarentur l. 5. c. 1. à n. 6. & per singulos actus generandi singuli generarentur. l. 5. c. 3. n. 2. vide *Fœmina*, n. 3.
 4. In qua perfectione generandi essent homines in statu innoc. vide, *Innocentia status*.

Gratia.

1. Gratiam sanctificantem Adamo collatam, ante lapsum, fides docet. l. 3. c. 17. à n. 2. Non fuisse collatam in 1. instanti qui velint. nu. 5. oppositum probatur à nu. 9. imò & omnes virtutes gratiæ comites tunc recepisse. l. 3. c. 18. nu. 1. non tamen gratiam consummatam. n. 3.
2. Nullos actus gratiæ eliciisse Adamum in 1. instanti, qui putent. l. 3. cap. 19. n. 2. proprijs tamen actibus in instanti fuisse iustificatum, verius n. 3. qui actus ab habitibus non fuere elicti, sed per actualia auxilia. n. 8. & de congruo meruere primam gratiam habitualement, & gloriam de condigno. ibid.
3. Per gratiam Christi quomodo sanctificatus Adam. l. 3. c. 19. n. 10. & 11.

Index Rerum.

4. In gratia crescere potuit Adam toto tempore antelapsum eiusque augmentum, & gloriam de condigno mereri. nu. 12. imò de facto id sepe fecisse credibile est. n. 13.
5. In gratia nascerentur omnes in statu innoc. lib. 5. c. 8. à n. 2. non tamen in gratia confirmati: imò nec confirmarentur post primam tentationem superatam. ibid. à n. 6.
6. Prima gratia infantium in statu innoc. foret ne intensior, quàm in hoc statu. lib. 5. cap. 11. à numero 3. quid de 1. gratia iustificante adultorum. num. 6.
7. Actus charitatis in statu innoc. neque ex vi status, neque ex parte gratiæ fuisset efficiacior ad meritum, quàm modò. eod. c. 11. à n. 10. vide etiam *Innocentia status*, à n. 27.
8. Gratia ex opere operato an vberior in statu innoc. quàm nunc. eod. c. 11. n. 29.

H.

Habitus, vide Scientia, Spes, Virtus.

Herba.

Herbæ virentes, arbores, & cætera vegetabilia à Deo tertia die in propria specie, non in semine tantum producta sunt. l. 2. c. 7. à n. 2. Vide etiam *Vegetabilia*.

Homo.

1. Homo quomodo ad imaginem Dei factus, vide *Imago*.
2. Homo primus, vide *Adam*.
Homines in statu innocentia, & immortalitatis multiplicarentur. lib. 5. c. 1. n. 1. & 2.
3. Homines in statu innocentia immediate à Deo creandos, non generatione propagandos qui Patres dixerint. lib. 5. c. 1. n. 4. oppositum ostenditur latè à n. 6.

I.

Ignis, vide Animal, num. 10.

Imago.

- I**mago Dei homini impressa est quid creatum in ipso. lib. 3. cap. 8. à n. 2. Eam in corpore illius fundari, variæ sententiæ, quæ refelluntur à nu. 10. in anima fundari, catholica assertio. num. 14. non esse in corpore proprie & formaliter, remote tamen, & veluti in signo, admitti potest. num. 16.
2. Ad imaginem Dei Angeli quoque sunt conditi. à num. 18.
 3. Imaginem Dei in muliere qui negauerint. n. 21. concluditur tamen in ea reperiri. nu. 22. & in anima separata. n. 23.
 4. Imago Dei in homine, seu anima quoad naturā ipsius, etiam ante gratiam reperitur. eodem ca. 8. num. 24.
 5. Imaginem Dei nulla creatura infra hominem habet. num. 25.
 6. Imago Dei in homine & Angelo reperitur ratione substantiarum, potentiarum, & actuum, atque ex his omnibus imago completur. à n. 26.
 7. Inter imaginem, & similitudinem Dei quid interfit. eodem c. 8. à n. 29.
 8. Imaginem Dei naturalem homo non amisit per peccatum. num. 32. amisit tamen similitudinem per gratiam. n. 33.
 9. Homo ad imaginem Dei ut vnus est, atque item ut Trinus. n. 24. & 25. An hæc Trinitatis imago consistat in amore Dei solius, an etiam aliarum rerum, atque in actibus etiam imperfectis. ibid.
 10. Imago Dei in homine non refertur ad aliquam personam ex diuinis, secundum peculiarem aliquam eius proprietatem. eodem capite 8. numero 36.

Immortalia.

1. Immortales, an & quomodo fuissent homines in stat. innoc. vide in verbo *Adam*. à n. 29.
2. Immortalitas in statu innoc. fuisset entitatiue naturalis, & supernaturalis quoad modum. lib. 3. c. 15. n. 13. & 14.
3. Immortalitas Adami quoad impassibilitatem corporis, à prudenti illius diligentia, iuncta Dei peculiari custodia pendeat. lib. 3. c. 14. à nu. 12. nec reddebatur immortalis per qualitatem inhærentem. num. 20.
4. Corpus Adæ fuit transmutabile quoad aliquas eius particulas. nu. 21.
5. Adam quomodo dicatur potuisse non mori, & non potuisse mori. n. 22. & 23.
6. In Adamo quomodo subueniretur perditioni humidi ex actione calidi. eodem n. 23. quomodo item amissioni caloris, ex repensione ab alimento. n. 24. & 25.

Infans.

Infans qualiter nasceretur in statu innoc. vide *Innocentia status*. à n. 12. & à nu. 19.

Innocentia status.

1. In statu innocentia an decipi possent homines, vide *Receptio*. Quas virtutes morales haberent, vide *Virtus*. An daretur perfecta subiectio appetitus, vide *Appetitus*.
2. In statu innoc. peccatum mortale distinctum ab esu ligni posset committi. lib. 3. cap. 13. num. 2. per id peccatum non fore amittendum illum statum qui velint. numer. 3. oppositum probatur. à num. 4.
3. In eo statu nullum potuit peccatum veniale ex surreptione inueniri. num. 17. nec item ex perfecta deliberatione. nu. 21. hæc impotentia peccandi venialiter unde proueniret. n. 24. & 27.
4. Qualis tunc fuisset hominum immortalitas, vide *Immortalitas*.
5. Quomodo caperet paradysus homines procreandos in stat. innoc. vide *Paradysus*.
6. In statu innocen. an homo peculiare dominium acciperet ut proprium illius status, vide *Dominium*.
7. In eo statu homines naturaliter multiplicarentur, vide *Generatio*, nu. 2. non omnes matrimonium inirent, sed aliquos virgines futuros probabile. lib. 5. c. 1. num. 12.
8. In eo statu non futuras familias error. lib. 5. ca. 3. n. 7. vide alia in verbo *Famula*.
9. In statu innoc. polygamia simultanea non fuisset. lib. 5. cap. 3. à num. 14. nec successiua. nu. 18. & 20.
10. An iidem tunc fuissent qui nunc vsq. ad diem iudicii nascentur. variæ sententiæ. lib. 5. cap. 4. à num. 1. probabilius. futuros eosdem quoad animas, non quoad corpora. ibid. à n. 8.
11. Tunc non fuissent pauciores electi, quam nunc. eodem c. 4. nu. 15. imò iidem quoad animas qui nunc sunt electi. ibid. an præter hos alios etiam tunc Deus elegisset, incertum. ibid.
12. In statu innocentia proles generaretur perfecta cum omnibus facultatibus, partibus, ac membris. lib. 5. cap. 5. num. 1. & 2. Non omnes tamen fuissent in hac perfectione æquales. num. 3. Imò quilibet pro diuersis ætatibus diuersam haberent. n. 4.
13. In eo statu infantes generarentur cum paruitate corporis illi ætati accommodata. ibid. n. 5. imò cum imbecillitate virium. nu. 6. & vsu rationis carerent. n. 11.
14. In statu innocentia quibus alimentis homines vitam conseruarent? vide verbo *Cibus*.

Bb 5

15. An

15. An in eo statu saltem bruta carnibus vescerentur. lib. 5. c. 6. à n. 19
16. In statu innocentie futura esset societas domestica quoad liberorum procreationem. lib. 5. c. 7. n. 2. non quoad seruorum ministerium. ib. item futura societas politica, sicut in ciuitate, vel regno. num. 6. & 7. & an vna vel plures tales societates? n. 8
17. In statu innocentie quodnam foret dominium vnius hominis in alium; & in bruta animantia? vide *Dominium*.
18. In statu innocentie vita hominis ut plurimum fuisset contemplatiua, & aliqua ex parte actiua. lib. 5. c. 7. n. 20. & 21
19. In statu innocentie homines generandi essent in gratia. lib. 5. c. 8. n. 2. Imò in naturæ integritate, & originali iustitia. à nu. 7. non tamen cum scientijs alijs perfectionibus intellectus, præter habitus fidei. à n. 17. nec item cum virtutibus infusis per accidens. à n. 23
20. In statu innocentie nascituros omnes in gratia confirmatos, atque adeò prædestinatos, qui velint. lib. 5. c. 9. n. 1. oppositum verius. à num. 3. imò non omnes acciperent donum confirmationis etiam post victoriam alicuius tentationis. à n. 6
21. Posteriores Adami in statu innocentie, si peccarent, amissuros gratiam, non iustitiam originalem, putat Catherinus. lib. 5. cap. 10. nu. 2. refellitur. num. 3. & 4
22. Potuisse homines in eo statu peccare, certum, an de facto peccarent incertum. eod. nu. 4. Credibile tamen aliquos esse peccaturos. n. 5. Sic peccantes non statim fierent reprobi, sed potuissent ad gratiam Dei redire. n. 7. Quibus medijs redirent? num. 8
23. In statu innocentie an peccatoribus restituta gratia, etiam iustitia origin. restitueretur. à numero 9
24. In eo statu peccantes an à Paradiso excluderentur. num. 13
25. Foret ne tunc excellentior sanctificatio paruulorum quam modo. lib. 5. c. 11. à nu. 3. Qui de prima aduulorum sanctificatione. n. 6
26. In statu innocent. actus charitatis non fuisset ex vi status maioris meriti quam in natura lapsa. eod. c. 11. à n. 10. Neque item quod ex maiori gratia vel charitate habituali vel actuali procederet. à num. 13
27. Dictus status fuit aliqua ex parte aptior ad merita multiplicanda, vel maiora efficienda, quam status naturæ lapsæ, ibid. n. 17. non tamen simpliciter. num. 18
28. In statu innocen. si duraret vulgaris hominum multitudo, plura, & maiora habuisset merita, quam nunc ordinariè in lapsis inueniantur. lib. 5. cap. 11. num. 19
29. In statu naturæ lapsæ collectio iustorum sanctior de facto est, quam foret tota hominum collectio in statu innocent. ibidem numero 20. & 21
30. In statu innocen. an fuisset maior cumulus meritum, in omnibus, & singulis hominibus, quam nunc sit, vel è contra, aut etiam æqualis. ibid. latè à num. 22. Quid de Christo D. & virgine matre in vtroque statu? num. 23. Quid de alijs iustis variè inter se, & in vtroque statu comparatis. latè ibid. à num. 24
31. In statu innocentie an gratia ex opere operato foret vberior, quam in natura lapsa. ibidem numero 29
32. In eo statu hominum via certum haberet terminum, non per mortem, sed per translationem ad gloriam. lib. 5. c. 12. n. 1
33. In eo statu omnes homines peruenirent ad æ-

tatem adultæ, in qua liberè operari possent. n. 4. imò permanerent in via visque ad statum consistentiæ. n. 5. quin etiam, nec statim post consistentiam, sed nec post annorum millia, sed intra mediocrem durationem à Deo præstendam transferrentur. n. 6

34. In statu innocent. an tempus viæ futurum esset æquale in omnibus. n. 9. & 10. An alij ante alios transferrentur in gloriam. nu. 11. in eo statu non transferrentur prius homines ad statum medium, sed immediatè ad gloriam, etiam corporum. à nu. 13. Idque non simul, sed successiue in tempore à Deo præstituro. n. 16

Insula.

Insula tertio die in mari à Deo facta. lib. 5. cap. 6. num. 17

Iustitia origin.

1. Iustitia origin. in quo consistat, variæ opiniones. lib. 3. c. 20. à n. 2. Non est vnus peculiaris habitus simpliciter sumpta. n. 9. & 10. includit gratiam, ac virtutes illius comites, & virtutes morales acquisibiles. à nu. 12. nec non actualia Dei auxilia, & alia extrinseca beneficia. n. 19
2. Iustitia origin. quasi primaria, & fundamentum reliquorum donorum fuit gratia sanctificans. eodem cap. 20. à n. 20
3. In iustitia origin. non requiri alium habitum naturalem, aut supernaturalem, præter gratiam, qui in essentia animæ inhaereret, concluditur eodem c. 20. num. 24. & 25. Non etiam habitum intellectualem distinctum ab ijs qui de facto infunduntur. num. 26. & 27. Neque habitum voluntatis per accidens infusum præter virtutes naturales. à num. 28
4. Iustitia origin. naturalis ne sit, an supernatur. num. 42. & 43. Iustitiam originalem consistere in vtriusque appetitus habitibus, qui à virtutibus sint distincti, falsò dixit Scotus, eodem cap. 20. à num. 33
5. Iustitiæ origin. subiectum quodnam sit. numero 41.
6. Iustitiæ original. cum varijs statibus humanæ naturæ consideratio multiplex. eodem cap. 20. à num. 44
7. Iustitiam original. non fuisse amittendam per peccatum posterorum Adæ, licet amitteretur gratia, opinatur Catherin. lib. 5. cap. 10. num. 2. refellitur num. 3. & 4
8. Iustitia origin. cum veniali consistere potuisse qui dicant. lib. 3. cap. 13. num. 9. Non posse integram cum veniali permanere, bene tamen quoad plerique priuilegia talis status. eodem cap. 13. à num. 10
9. In statu iustitiæ originalis, an posset committi prius veniale quam mortale, vide *Innocentia sua*, num. 3
10. Iustitia originalis an restitueretur cum gratia posteris Adæ in statu innocentie, si post peccatum mort. penitentiam agerent. libro 3. cap. 10. à numero 9.

L.

Lignum vitæ.

1. Lignum vitæ in statu innocent. repararet diminutionem caloris naturalis. lib. 5. cap. 14. numer. 25. quomodo passionem corruptiuas, ac mortem impediret. ibid.
2. Lignum vitæ fuit vera arbor, verumque fructum sensibilem præferens naturaliter. libro 3. cap. 15. num. 1. Eius quoque ad reparandas vires efficacia naturalis fuit. ibidem numer. 2. & 3. dicta efficacia erat ad perpetuò reparandam vitam. numero 4. ad id tamen non semel, sed aliquoties fuisset gustandum. numer. 5. & sequentibus.

SVARE Z
de Angelis, c
nr 6. d. rum, c
anima.

TOM TOM

II III

IV V

VI VII

VIII IX

X XI

XII XIII

XIV XV

XVI XVII

XVIII XIX

XX XXI

XXII XXIII

XXIV XXV

XXVI XXVII

XXVIII XXIX

XXX XXXI

XXXII XXXIII

XXXIV XXXV

XXXVI XXXVII

XXXVIII XXXIX

XXXIX XL

XL XLI

XLI XLII

XLII XLIII

XLIII XLIV

XLIV XLV

XLV XLVI

XLVI XLVII

XLVII XLVIII

XLVIII XLIX

Index Rerum.

3. Lignum vitæ etiam frequenter sumptum non posse conservare corpus omnino immortale, sed ad longum duntaxat tempus, opinio Scoti & Caiet. n. 9. & 10. refellitur n. 11. & 12.
4. Lignum vitæ quo sensu post lapsum hominis minus efficax quam antea fuisset? eod. n. 12.
5. De eo ligno an comederint primi parentes ante peccatum. lib. 4. c. 8. n. 9.
6. Lignum vetitum, vide *Arbor*.

Liniis.

Liniis ex quo Adam formatus qualis fuerit. libro 3. c. 1. n. 2.

Luna.

1. Luna cur dicta secundum luminare magnum. lib. 1. c. 9. n. 9.
2. Luna an in plenilunio, vel in alio statu facta. num. 10. vide etiam *Astrum*, & *Sol*. n. 3.

Lux.

1. Lux in primo die creata quid iuxta Augustinū? lib. 2. c. 1. n. 2.
2. Lucem primo die creatam non spirituales, sed sensibiles esse, latè ostenditur n. 4.
3. De illius lucis subiecto, loco, & tempore creationis, variæ opiniones latè referuntur ac refelluntur. lib. 2. cap. 2. à numero 4. vera resolutio. à num. 15. ad 19.
4. Lucem primo die creatam quomodo antecesserint tenebræ super faciem abyssi? ibid. n. 26.
5. Lux primo die facta ex vi illius imperij, *Fiat lux*, immediatè post primum instans creationis mundi intrinsecè heri cepit. lib. 1. cap. 3. à num. 7. Quo in loco, & situ orbis primò coeperit irradiare? ibid. n. 10.

M.

Maledictio.

Serpentis maledictio, vide *Serpens*. Maledictio terræ, vide *Terræ*.

Mare.

Mari falsedo unde, & quando indita? vide *Petræ*, & *Aquæ*.

Maria Virgo.

1. Virgo Mariâ non potuit à dæmone tentari per internam imitationem phantasiæ. lib. 4. cap. 5. numero 8. Habuit peculiarem statum naturæ lapsæ coniunctum cum statu gratiæ & perfectæ innocentia, &c. non autem iustitiæ origin. libro 3. c. 20. n. 47.
 2. Inter Mariam & dæmonem per serpentem representatum inimicitia maxima. lib. 4. cap. 7. num. 10.
- Vide etiam *Deceptio*, num. 4. *Innocentie status*, numero 30.

Materia.

1. Materia informis quid? variæ sententiæ, quæ refelluntur. lib. 1. c. 8. à n. 1.
2. Materia prima altera pars substantialis compositi physici à Deo creata ex nihilo. ibidem numero 8.
3. Materia prima non fuit creata in aliqua reali duratione ante cælum, & terram. num. 9. neq. post illa. ibid.
4. Materia prima non fuit creata informis, id est, absque forma substantiali. num. 10. & sequent. potuit tamen ita creari. num. 11. nec fuit creata cum sola forma corporeitatis. n. 13.
5. Materia terræ, & aquæ sub proprijs formis earum creata. num. 15. & 16.
6. Materia cælestis, & sublanaris atq. speculæ diffrahit. lib. 1. cap. 5. num. 1. retinens suæ.

Matrimonium.

Matrimonium an præstaret virginitati in statu innocen. vide *Virginitas*. In eo statu fuisset etiam

consummatum. lib. 5. c. 1. à nu. 6. per consummationem amitteretur virginitas in statu innocen. cap. 2. n. 3.

Metallum.

Metalla, seu mineralia, an tertia die à Deo immediatè creata. lib. 2. cap. 8. num. 8. & 19.

Mixta, vide *Mundus* num. 6.

Montes.

Montes ante diluvium extitisse, & ad opus tertiæ diei pertinere ostenditur. lib. 2. cap. 6. numero 16.

Mors.

Mors, vel mortalitas, vide verbo *Adam*, à num. 3. aut *Immortalis*.

Motus.

1. Motum continuum non potuisse dari ab æterno ostenditur. lib. 1. cap. 2. num. 9. 15. & sequentibus.
2. Motus primi mobilis, atque aded tempus an inceperit cum rebus primò creatis. lib. 1. cap. 9. num. 9. & 10.
3. Motus proprius in cælis planetarum & octauæ spheræ die quarto incepit. lib. 2. cap. 8. n. 16.

Mundus.

1. De mundi creatione, & existentia quid senserit Aristoteles, & Plato. lib. 1. cap. 1. num. 2. Varij errores circa mundi creationem proponuntur. ibid. à num. 4.
2. Mundum visibilem à Deo esse per veram creationem, fides docet. ibid. num. 10. & sequentibus. non per occasionem peccati, sed ex primaria voluntate Deus illum creavit, à num. 13. idque nullo ascito cooperatore, aut instrumento. numero 17. quamvis absolutè instrumento uti posset. num. 18.
3. Mundus non fuit ab æterno, sed suæ creationis principium habuit. lib. 1. cap. 2. num. 2.
4. Non esse impossibile mundum in tempore incepisse, demonstrari potest. ibid. à num. 4. Imò non potuisse esse æternum quoad successiōem generationum, & corruptionum, vel alias quavis successivas alterationes discretas, demonstratur. à num. 9. heque etiam quoad motum localem cælorum, aut tempus continuum. latè à num. 15.
5. Non potest absolutè demonstrari omnes res mundi fuisse in tempore, & ita ab æterno creatas. ibid. num. 21. hoc tamen esse convenientius efficaciter ostenditur. num. 22.
6. Mundum etiam quoad mixtā, eiusque dispositionem in eodem momento cum cælis & elementis factum esse qui putent. libro 1. capite 10. numero 4. & 5. contrarium astruitur. à numero 6.
7. Mundus aliquam formationem in 1. instanti, aliam successu temporis acquisivit. ibid. numero 19. & 20. Circa eius informitatem vt concordent Patres reliqui cum Augustino. numero vigesimo primo.
8. Mundum cur DEVS successivè creaverit, cum potuerit unico instanti vniuersum creare. ibid. num. 25.
9. Mundus quo anni tempore coeperit. lib. 2. cap. 7. num. 7.

O.

Opinio.

Opinantium iudicium, aut coniecturale an habere possent homines in statu innocen. libro 3. cap. 10. num. 8. 9. & 14.

Originale.

Originale peccatum, vide *Peccatum*. originalis iustitia, vide *Iustitia origin.*

Pactum.

P.

Pactum.

1. Pactum Dei cum Adamo, vide *Præceptum*. à numero 6
2. Pacta alia & obligationes inter Deum & homines enucleantur. lib. 3. c. 21. num. 25. & 26

Paradisus.

1. Paradisus terrestris, tertia die plantatus. lib. 2. c. 7. numer. 13. & 14. In eo non fuissent tribuli, & spinæ, aut aliæ herbæ noxiæ, Adamo non peccante. eodem num. 14
2. In paradiso an Adam, & Eva creati, vide verbo *Adam, & Eva*.
3. Paradisum quem Deus dicitur plantasse, non fuisse locum terrestrem, & quæ de illo scribuntur metaphoricè esse intelligenda, qui velint. lib. 3. cap. 6. num. 2. & 3. contraria veritas catholica latè stabilitur. à num. 5
4. Paradisus fuit locus particularis, in determinata orbis regione situs. ibid. num. 15. Quanta illius magnitudo. num. 19
5. Paradisus non magna terræ portio, quomodo omnes homines in statu innocentie caperet. ibid. latè à num. 20
6. De paradisi situ opiniones contrariæ. à num. 26
7. Paradisus non solum cælum lunæ, sed neque secundam aëris regionem attingebat. num. 30. verisimilius tamen est in loco sublimi fuisse, & prope secundam aëris regionem, collibus interdum modicè assurgentibus. num. 31
8. Paradisus in qua mundi plaga fuerit. eod. cap. 6. num. 34. An sub æquinoctiali. num. 36. non fuit diluvio destructus, sed adhuc extat in suo statu in quo plantatus fuit. num. 38
9. Paradisus cur à nullo exploratus. num. 40. nec regio in qua est, vili cognita est positivè. numero 41
10. In paradiso non fuisse primos parentes integrum diem, qui velint. lib. 4. c. 8. num. 3. verius tamen fuisse ibi ultra diem naturalem. latè ibidem à num. 7. Per octos dies octo ibi commoratos diuina Perennis num. 13
11. E paradiso eiectionis fuisse primos parentes altero die post creationem verisimilius. eod. num. 13. ibi permanisse semper virgines dicendum est. ibid.
12. Paradiso an excluderetur posterius Adam si peccarent ipsi. lib. 5. cap. 10. num. 13

Passiones.

Passiones quæ darentur in statu innocent. lib. 3. cap. 12. num. 27. & 29. quæ non darentur. num. 28. & 29

Peccatum.

1. Peccare non potuit Adam de lege ordinaria in primo instanti suæ creationis. lib. 3. cap. 11. numero 4
2. Quolibet mortali perderetur status innocent. vide *Innocentia status*, num. 2. veniale tamen non præcederet omne mortale, vide ibid. num. 3
3. Peccasse Euam antequam tentaretur à serpente refellitur. lib. 4. cap. 2. à num. 1. peccasse saltem antequam audito serpente responderet, qui dicant. num. 4. non peccasse antequam responderet, nec in ipsa responsione, probatur à num. 5. peccavit tamen cum audiuit, *Nequaquam moriemini, sed eritis sicut deus*, num. 9. & 10
4. Primum Eux peccatum fuit superbia eodem cap. 2. à num. 14. quomodo ante hoc peccatum non præcesserit infidelitas, aut iudicium erroneum. num. 20. secundum peccatum Eux fuit infidelitas. num. 23. probabilique est fuisse hæresim. num. 24. probabilius non attigisse hæresim. numer. 25. tertium peccatum fuit comestio

vetita: quartum scandalum: quintò excusatio, saltem venialis. ibid.

5. Adamus antequam ab Eva tentaretur, non peccauit. lib. 4. cap. 3. num. 5. primum eius primum peccatum fuisse inordinatum affectum erga uxorem putat Scotus. eodem cap. 3. num. 1. fuisse superbiam communis & verius. num. 4. & 12. Peccasse etiam per infidelitatem qui Patres dixerint. lib. 4. cap. 3. à num. 4. Nec fuisse infidelitatem propriam cum pertinacia, & hæresi, imò nec cum ignorantia culpabili verius videtur. ibid. num. 18. secundum peccatum Adæ fuit affectus inordinatus erga Euam. num. 23. prædictus affectus non fuit per se peccatum. ibid. sed quatenus fuit causa omissionis debiti officij, non reprehendendo Euam ob transgressionem. num. 24. Tertium Adami peccatum eius vetitus. numer. 25. quot in eo deformitates distinguuntur. ibid. Alia Adami peccata tribui solita expenduntur à num. 26
6. Peccatum Eux grauius fuisse peccato Adami qui dicant. lib. 4. cap. 4. num. 1. qui oppositum sentiant. itam. 2. comparantur latè utriusque parentis peccato in numero, & grauitate. à num. 3. vera resolutio fuisse simpliciter grauius Eux peccatum. num. 10
7. Peccatum primorum parentum non fuisse simpliciter grauius peccatis posterorum, sed tantum secundum quid, ex circumstantia nimirum status, opinio D. Thom. quæ expenditur. lib. 4. cap. 6. à num. 1
8. Peccata primorum parentum collata cum peccatis Angelorum fuerit simpliciter minus grauius. ibid. num. 7. quid si conferantur cum peccatis posterorum. ibid.
9. Peccasse primos parentes ipso sexto die quo conditi sunt, multorum opinio. lib. 4. cap. 8. num. 3. oppositum latè probatur. à num. 7. peccasse octauo die à sua creatione diuina Perennis numero 13. verisimilius peccasse altero die à creatione. eodem num. 13
10. Peccatum Adami non fuisse irreuersibile de potentia absoluta. lib. 4. cap. 9. num. 1. imò nec de ordinaria, de fide constat. num. 3. idque etiam quoad poenam alterius vitæ. numer. 5. Quid de poenis huius vitæ, speciatim de amissione iustitiæ origin. ibid. quid de exilio à paradiso? numero 6
11. Peccatum Adami non fuisse remissum qui dixerint. eodem cap. 9. numero 7. oppositum latè probatur. ibid. & num. sequentib.

Vide verb. *Adam*, à num. 41

Phantasma.

Cum recursum ad phantasmata intelligerent homines in statu innocent. lib. 3. cap. 9. num. 7

Pisces.

1. Pisces & aues simul producta à Deo probabilius. lib. 2. cap. 10. num. 8
2. Pisces ex suo genere mole vincunt cetera animalia. ibid. num. 9. fortè etiam numero, & varietate specierum. ibid. vide etiam *Animal*.

Planta, vide Vegetabilia.

Pœna primorum parentum.

1. Præcipua pœna, ceterasque includens fuit priuatio iustitiæ origin. lib. 4. cap. 7. num. 12
2. Prima pœna mulieris de multiplicatione zmmnarum in concipiendo qualis. ibid. num. 13. & 14. qualis secunda de dolore in partu. num. 15. qualis tertia de subiectione ad virum. num. 16
3. Pœna viri triplex. 1. terræ maledictio qualis. numer. 17. & 18. qualis secunda de germinandis spinis. num. 19. qualis tertia de labore, & sudore in conquirendis cibis. num. 20

Polysa-

Index Rerum.

Polygamia.

Polygamia vxorum simul in statu innocentie non esset. lib. 5. c. 3. à num. 14. imò nec bigamia successiua, post translationem alterius coniugis. num. 18. & 20.

Potestas publica, vide Dominiur.

Præceptum.

1. Præceptum non edendi de ligno scientie Adamo impositum ante formatam Euan. lib. 3. cap. 5. num. 12.
2. Nullum præceptum Adamo in statu innocent. impositum error hæret. refellitur. lib. 3. c. 21. n. 1. id præceptum habuit pro materia mota arborem scientie, pro proxima comestione. n. 2 & 6. Quænam fuerit Deo ratio imponendi hoc præceptum? à num. 7.
3. Præceptum primis parentibus impositum, graue fuisse, & fides, & ratio si videt. ibid. num. 10.
4. Præceptum hoc an obligationem tantum obedientie contineat, vel etiam iustitie, & temperantie? eod. cap. 21. numer. 11. & 12. Non potuit venialiter tantum violari ex paruitate materie. numer. 14. id intelligendum de comestione non de aspectu, & tactu. numer. 15. Quid de sola masticatione. ibid.
5. Præceptum non manducandi de ligno verito non solis primis parentibus, sed posteris etiam impositum esset, si status ille durasset. n. 16. & 17.
6. Præceptum illud an includeret pactum Dei cum Adamo. numer. 18. An solo ipso præcepto, an ex addito nouo pacto posterius Adæ fuerint in ipso capite obligati. à num. 19.
7. Nouit Adam se accepisse præceptum etiam vt caput totius posteritatis. num. 29. ea tamen notitia non requirebatur, vt præceptum posteros obligaret. num. 28.
8. Præceptum illud vt Adamum & posteros obligaret, non postulabatur consensus Adami vt capitis virtute contineretur totam posteritatem. eodem cap. 21. num. 24.

Prædestinatus.

Prædestinati plures, an pauciores: iidem, an diuersi forent in statu innocentie vel naturæ lapsæ. vide verbo *Innocent. status*, num. 11.

Principium.

1. Vocis Principium multiplex significatio. lib. 1. c. 2. num. 23.
2. Verba illa Genes. 1. *In principio creauit*, &c. de fide probant mundum non ab æterno, sed in tempore, vel cum tempore conditum. ibid. num. 26.

R.

Requies diei septimæ, vide *Dies*.
Rosa, vide *Vegetabile*.

S.

Sabbatum.

Legem de seruando Sabbato die septimo latam qui dixerint. lib. 2. c. 11. num. 9. refelluntur. ibid. Sabbatum quomodo sanctificatum. num. 11.

Salsedo.

Salsedo mari quando, & vnde indita. lib. 2. c. 6. num. 20. 21.

Sanctitas.

1. Sanctiores ne essent homines in statu innocentie, quam in natura lapsa, vide *Innocent. status*. à num. 25.

2. Sanctificatio Adam, vide *Gratia*.

Scientia.

1. Scientiam naturalem à Deo inditam habuit Adamus. lib. 3. c. 9. n. 2. & sequen. Hæc scientia fuit eiusdem speciei cum nostra acquisita. Fuit etiam cum dependentia à phantasia. nu. 6. & 7. species intelligibiles huius scientie in Adamo tales fuerunt, quales acquisita per sensus. eod. n. 7.

2. Scientia hæc infusa Adamo ad omnia materia- lia extendebatur. à nu. 8. non tamen fuit comprehensiuæ, aut quidditatiuæ, aut equaliter perfecta de omnibus. num. 11. imò se non extendebat ad futura libera. num. 12. quousque ad effectus causales se extenderit. ibid. quousque præterita. num. 13. quousque ad præsentia materia- lia in communi, & singularia. num. 14. quousque ad internas cogitationes. num. 15.
3. Scientia Adæ infusa Deum sub suo obiecto comprehendit. eod. cap. 9. num. 16. non per speciem directè, sed ex vi lib. ipsum cognoscendo. ib.
4. Scientia Adæ de Deo fuit solùm accidentaliter perfectior, quam sit nostra acquisita. n. 18. quomodo Angelos attingebat. num. 20.
5. Huius scientie actus cuius fuerit perfectionis essentialis, & accidentalis. ibid. numer. 21. fuerit ne discursiuus, à num. 22.
6. Hæc scientia quoad habitum an fuerit simplex qualitas. num. 26.
7. In hac scientia an profecerit Adam plura successiue cognoscendo. nu. 27. an profecerit quoad intentionem habitus ei infusi. num. 28. quomodo profecerit in scientia experimental. n. 27. An maior fuerit scientia Adam quam Salomonis. num. 29. & 30.

Vide etiam verbo *Cognitio*.

S. pers.

1. Serpentis maledictio post peccatum Adæ quomodo in demonem directæ. lib. 3. cap. 2. num. 23.
2. Serpentem hunc fuisse Christum error Orbitarum stultissimus. lib. 4. c. 1. n. 2. fuisse demonem sine vilo corpore assumpto, qui per solam suggestionem internam deceperit Euan. error Caier. ibid.
3. Serpens ille verus fuit, & sensibili sono ad Eua locutus. ibid. à nu. 3. Hunc serpentem fuisse verum animal virtute saltem supernaturali pro eo tempore facultate loquendi, & intelligendi præditi aliorum est error. eod. c. 1. n. 10. & 10.
4. Demonem fuisse qui sub specie serpentis visibili Euan tentauerit asserti catholica. num. 12.
5. Serpens ille verus fuit, non apparens tantum. à num. 13. Cuius fuerit speciei ignotum. num. 17.
6. Cur serpentem Eua non horruerit. nu. 18. quomodo illum potuit ad colloquium admittere. à num. 19.
7. Serpens cur dictus callidior omnibus animantibus. lib. 4. cap. 1. num. 9.
8. Serpentem ante Dei maledictionem pedes habuisse, & ob peccatum illis fuisse priuatum qui putent. lib. 4. cap. 7. num. 2. improbantur. n. 3.
9. Serpentis maledictio an ipsi animali, an demoni inflata. ibid. à num. 4. Explicatur hæc maledictio. à num. 5.
10. Inter serpentem & mulierem inimicitie quales. num. 8. 9. & 10.
11. Nulla serpenti, aut demoni ex maledictione illa noua poenâ indita est. num. 11.

Seruitus.

Seruitus in statu innocentie nulla foret. lib. 5. cap. 7. num. 2. & 10.

Similitudo.

Similitudo Dei in homine, vide *Imago*.

Sol.

1. Sol quo in loco, & situ orbis primò productus? vnde moueri cepit. lib. 2. c. 3. à num. 10.
2. Solis diurnus motus cum primo mobili, incepit immediatè post primum instans creationis mundi. lib. 2. cap. 3. à num. 7.
3. Sol & reliqua astra non sunt à Deo creata substantialiter die quarto. lib. 2. cap. 8. num. 2. Neq. eodem 4. die ex præiacente materia producta. num. 4. imò nec quoad accidentalem condensationem, quæ materiam multum transmutat. num. 6.

Index Rerum.

- num. 6. & 7. Neq; item per additās determinatās virtutes ad influendum in subllunaria. nu. 9. & 10. Neque per additionem nouæ lucis. nu. 10. Non deniq; per intentionem lucis iam præhabita. n. 12. & 13. Sed solum quoad proprios locales motus quos in quarto die Deus cælis tribuit. nu. 16. & 17. sine vlla noua qualitate addita, vel intentione in præhabitis. à n. 18
4. Sol astrorum maximum. lib. 2. cap. 9. n. 9

Sopor, vide Adam num. 7

Spes.

Spes naturalis habitum infusum accepit Adam in primo suæ creationis instanti. lib. 3. c. 18. nu. 3
An etiam spei actum tunc eliceret. cap. 19. à n. 1

Spina tribuli.

1. Spinæ terra germinaret, etiam non peccante Adamo. lib. 3. c. 7. n. 11. & lib. 4. c. 7. n. 19. tunc tamen non essent homini pœnales. ibid.
2. Spinarum germinatio cur inter pœnas Adami numeretur. eod. num. 19

Spiraculum, vide Adam num. 20

Stella, vide Astrum.

T.

Tempus, duratio.

1. Duratio aliqua non æterna fuit aliqualer cum Angelis, cælo, & terra, concreta. Eaque fuit principium omnis durationis creata. lib. 1. c. 9. n. 5
2. Aliquod initium proprii temporis successiui, discreti tamen, cum substantijs primò creatis, est concretum. ibid. n. 8
3. An, & quomodo initium temporis etiam continui & successiui, sit cœuum creationi cæli, & terræ. ibid. n. 9. & 10

Tenebra.

Tenebræ super faciem abyssi, an, aut quo tempore præcesserint primam lucis creationem. libro 2. c. 2. à n. 26

Tentatio.

1. Tentationem serpentis, qua Euam ad peccandum induxit per suggestionem tantum internam erroneè putat Caietan. lib. 4. c. 1. n. 2. fuisse externam, & per auditum corporis factam, communis, & vera sententia à num. 3
 2. Tentari non possent homines à dæmone in statu innocentie per solam phantasie mutationem. ibid. num. 8
 3. Cur tentauerit dæmon vero potius, quam ficto animali. num. 16
- Vide etiam, Serpens.*
4. Adamus non fuit immediatè à serpente tentatus. lib. 4. c. 3. n. 6. sed ab Eva. n. 7
 5. Eva dum tentaret Adamum narrauit promissiones sibi à serpente factas. ibid. à n. 9
 6. Tentationis Adami ordo. ib. n. 15

Vacuum.

Vacuum extra cœlum nunc creatum nec datur, nec ante mundi creationem in spatio imaginario dabatur. lib. 1. c. 2. n. 8. potest tamen diuinitus intra cœli ambitum dari. ibid.

Vegetabile.

1. Vegetabilia actu, & in propria specie, non tan-

tum in semine, tertio die creata. lib. 2. c. 7. à n. 2

2. Vegetabilia post segregationem aquarum cur producta. ibid. n. 5. à Deo immediatè tanquam à causa totali, ex terra producta sunt. n. 7
3. Vegetabilium, quæ species tertio die productæ. nu. 8. quor eorum species, & in quibus regionibus. ibid.
4. Vegetabilia nociua & venenosa, non nisi post Adæ peccatum & in eius pœnam producta esse qui velint. n. 9. oppositum verius quoad venenosa. n. 10. quoad tribulos & spinas. n. 11
5. Quæ vegetabilia sint hoc die tertio producta in actu, quæ in potentia tantum. eod. n. 11
6. Vegetabilia nociua non fuissent in paradiso, Adamo ibi non peccante. n. 14
7. Vegetabilia, quo in statu, augmento, seu dispositione fuerint creata. n. 16

Vestes.

Vestibus an vterentur homines in statu innocentie. lib. 5. c. 6. n. 1

Via.

Via hominum in statu innocentie, vide Innocentia status. à n. 32

Virginitas.

1. Virginitas cum matrimonio consummato, neque in statu innoc. consistit. lib. 5. c. 2. à n. 3
2. Virginitatem perpetuam in statu innoc. non potuisse licitè seruari qui velint. nu. 9. refelluntur. num. 10
3. Virginitate matrimonium in statu innocentie præstantius futurum verisimile est. n. 11. oppositum etiam satis probabile. n. 12. & 13
4. Virginitas in statu innocent. seruata fuit quoad materiale, per occasionem. ibid. nu. 14. Non tamen quoad formale. ibid.
5. Virginitatem plurimi colerent in statu innoc. si diu perseveraret. eod. n. 12

Virgo Maria, vide Maria.

Virtus.

1. Virtutes omnes morales ordinis naturalis, habuit Adamus in primo instanti concretas. lib. 3. cap. 11. nu. 5. etiam eas quæ circa proprias passionem versantur. num. 7
2. Virtutes has omnes non solum quoad habitus datas esse, sed quoad aliquos etiam earum actus in Adamo dari tunc potuisse ostenditur, speciatim poenitentiam & misericordiam. ibid. nu. 10. Item eas quæ Deum respiciunt vt obiectum cui, qualis est religio, & c. n. 11
3. Adamus innocens in voluntate habuit virtutem beneuolentie naturalis circa Deum, non solum quoad eius actum. nu. 11. sed etiam quoad habitum. num. 13. Quid de virtute spei naturalis. eod. n. 13
4. Virtutes morales per se infusas gratie comites habuit Adamus in primo instanti creationis. lib. 3. c. 18. nu. 1. Item spei de futura beatitudine. nu. 3. nec non fidem supernaturalem plurimorum mysteriorum, quæ ei ante peccatum sunt reuelata. num. 14

Volatile, vide Aues.

[0] 90

F I N I S.